

Ks. Stefan Koperek CR

SESJA POLSKIEGO TOWARZYSTWA TEOLOGICZNEGO W KRAKOWIE POŚWIĘCONA ŚP. KS. PROF. WACŁAWOWI SCHENKOWI

W dniu 28 IX 1982 r. obiegła Bytom i wkrótce cały Kraj bolesna wieść — Ks. Prof. Wacław Schenk zmarł na skutek tragicznego wypadku. „Dopiero śmierć nada nam właściwe imię” (R. Brandstaetter). Właśnie to „imię” zaczęto z chwilą Jego śmierci gwałtownie odczytywać, sięgając do ostatnich wydarzeń, słów, wykładów. Wierni, znajomi, przyjaciele, koledy, studenci, zaczęli coraz wyraźniej uświadamiać sobie, kim On był naprawdę. Znamienne, przypominano sobie naprzód to, co sam mówił o śmierci, to, czym — jak można było zauważyć — żył. O nikim, kto umarł, nie mówił, że on „nie żyje”; „on żyje” — powtarzał. Dziś z wiarą tak samo mówimy o Ks. Prof. W. Schenku — On żyje. Ów tragiczny w naszym odczuciu dzień — to *Dies Natalis*, to Dzień Jego Paschy. Odczytywanie tego „właściwego imienia” Człowieka, Kapłana, Duszpasterza, Profesora, Wychowawcy i Przyjaciela studiującej młodzieży — zmusza nie tylko do refleksji, głębokiej zadumy, ale równocześnie budzi szczerę, żywe uczucie wdzięczności — za dar Jego życia, pracy, naukowego dorobku, za dar Jego kapłańskiego serca i myśli.

To właśnie z tego poczucia wdzięczności i sprawiedliwości otoczyły niezliczone rzesze Bytomian trumnę swego Proboszcza w dniu jego pogrzebu — 2 XI 1982 r., z tego też powodu odbyła się ta Sesja Sekcji Biblijno-Liturgicznej Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie w dniu 15 kwietnia 1983 r. Spotkanie to miało miejsce w Krakowskim Seminarium Duchownym, do którego Ks. Prof. W. Schenk dojeżdżał przez szereg lat z Bytomia. Sesja ta miała charakter wspomnienia, świadectwa i wspólnej modlitwy.

W pierwszej części, w auli, wygłoszone zostały cztery referaty. Mianowicie ks. mgr Zbigniew Donarski przedstawił wpływ środowiska rodzinnego na osobowość Ks. Prof. W. Schenka, zaś ks. dziekan lic. Hubert Kowol nakreślił postać Ks. Prof. W. Schenka jako kapłana i duszpasterza. Natomiast ks. dr Stefan Koperek ukazał wkład Polskiego Liturgisty w Papiński Wydział Teologiczny w Krakowie, po czym pan dr hab. Piotr Obrączka, długoletni współpracownik śp. Ks. Profesora, przedstawił słuchaczom Postać bytomskiego proboszcza, dziekana i profesora w jego dniu powszednim.

Po referatach zabrał głos ks. doc. dr hab. Jerzy Chmiel, prezes Polskiego Towarzystwa Teologicznego [— — —] [Ustawa z dn. 31 VII 1981. O kontroli publikacji i widowisk art. 2 pkt. 6 (Dz. U. nr 20, poz. 99, zm. 1983 Dz. U. nr 44, poz. 204)] w Krakowie, który najpierw odczytał okolicznościowy list Rektora Papieskiej Akademii — ks. prof. dr hab. Mariana Jaworskiego, a następnie podzielił się swoimi wspomnieniami dotyczącymi osoby śp. Ks. Prof. W. Schenka. Później zabrał jeszcze głos O. Paweł Szczaniecki OSB z Tyńca, który w pięknym, gawędziarskim stylu przypomniał wiele szczegółów z lat wspólnych badań i poszukiwań naukowych. W powyższych wspomnieniach podkreślano jako charakterystyczny rys śp. Ks. Prof. W. Schenka — wielkie umiłowanie polskości, polskich dzieł liturgii, Krakowa, zarówno z jego świętymi jak i z bogactwem archiwów, zbiorów, dokumentów i bibliotek.

Po referatach i wspomnieniach uczestnicy Sesji udali się do kaplicy seminarialnej, aby w paschalnych nieszpórach polecieć Zmartwychwstałemu Panu tego, który uprzedził nas, będących jeszcze w drodze, do udziału

w liturgii niebieskiej. Wieczornej modlitwie przewodniczył i wygłosił homilię rektor Śląskiego Seminarium Duchownego z Katowic — ks. dr Stefan Cichy.

W Sesji wzięli udział członkowie Polskiego Towarzystwa Teologicznego, alumni Krakowskiego Seminarium Duchownego, a także alumni z seminariów zakonnych, szczególnie liczny udział wzięli klerycy OO. Franciszkanów, którzy wraz z alumnami krakowskimi przygotowali liturgię tej wspólnotowej modlitwy Kościoła. Uczestnikami tego spotkania byli następnie słuchacze Sekcji Teologicznej Instytutu Liturgicznego oraz członkowie Międzyseminaryjnego Koła Liturgicznego, które założył i od lat prowadzi Kierownik Katedry Teologii Liturgii i Dyrektor Instytutu Liturgicznego [— — —] [Ustawa z dn. 31 VII 1981. O kontroli publikacji i widowisk art. 2 pkt. 6 (Dz. U. nr 20, poz. 99, zm. 1983 Dz. U. nr 44, poz. 204)] ks. prof. dr hab. Wacław Świerżawski. W przygotowaniu tej sesji miała też swój wkład Sekcja Sztuki Liturgicznej na Instytucie Liturgicznym, jeden z jej pracowników, artysta malarz Zbigniew Gizella wykonał portret Ks. Prof. W. Schenka, który umieszczony był obok stołu przydialnego. Obradom sesji przewodniczył kierownik Sekcji Biblijno-Liturgicznej ks. dr Jelonek. Prelegentów gościnnie podjął rektor Krakowskiego Seminarium Duchownego — ks. dr Stanisław Nowak.

Wspominając na tej Sesji postać zmarłego Liturgisty, ks. doc. J. Chmiel wyliczył trzy środowiska, w których żył on i działał: była to mianowicie najpierw ziemia rodzinna — Śląsk, potem był KUL — środowisko nauki — i wreszcie był Kraków, miasto z wyboru, z miłości. Właśnie ta sesja nie była symposium ściśle naukowym o zasięgu ogólnopolskim, ale pragnęła być po prostu skromnym wyrazem czci, wdzięczności za serce, którym darzył Kraków, jego historię, jego świętych, za serce, którym darzył Papieński Wydział Teologiczny, a w nim przede wszystkim młodzież studiującą, alumnów przygotowujących się do sprawowania żywej liturgii wśród Ludu Kościoła krakowskiego.

Kraków

KS. STEFAN KOPEREK CR

A R C H I W A L I A

Z ARCHIWUM LITURGISTÓW KILKA MYŚLI O RUCHU LITURGICZNYM (1951 R.)

Wszyscy rozumieją, że nie ma dziś rzeczy pilniejszej jak postawienie na należytych poziomach pracy w Kościele. Inne placówki pracy już w dużym stopniu straciliśmy. Zostały nam rzeczy najistotniejsze.

Jeżeli jednak tak jest, to będzie karygodnym zaniedbaniem, jeżeli nabożeństwa nasze nie dadzą tego, co dać mogą, jeżeli skarby łaski i prawdy w nich zawarte pozostaną nadal w dużej mierze